

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010432
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7617010432.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. februára 2018, v trestnej veci proti G. S., obžalovaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/, ods.3 písm.c/ Tr.zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30.1.2018 sp.zn. 5T/69/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm.a/ Tr.por. z r u š u j e napadnuté uznesenie s tým, že dôvody väzby podľa § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por. naďalej trvajú.

Podľa § 80 ods.1 písm.b/ Tr.por. neprijíma písomný sľub obžalovaného k nahradeniu väzby.

Podľa § 80 ods.1 písm. a/,c/ Tr.por. nenahrádza väzbu prijatím ponúknutej záruky dôveryhodných osôb : O. S., X.. XX.X.XXXX, otcom obžalovaného a C. S., X.. X.X.XXXX, matkou obžalovaného za ďalšie správanie sa obžalovaného a dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 30.1.2018 sp.zn. 5T/69/2017 podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Tr.por., § 79 ods.3 Tr.por. prepustil obžalovaného G.Š. S. X.. XX.X.XXXX z väzby na slobodu pri existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por.

Podľa § 80 ods.1 písm.a/ Tr.por. nahradil väzbu prijatím ponúknutej záruky dôveryhodnou osobou O. S. X.. XX.X.XXXX, otcom obžalovaného a C. S., X.. X.X.XXXX, matkou obžalovaného za ďalšie správanie sa obžalovaného.

Podľa § 80 ods.1 písm.b/ Tr.por. súd prijal písomný sľub obžalovaného k nahradeniu väzby.

Podľa § 80 ods.1 písm.c/ Tr.por. zároveň súd nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 82 ods.1 písm.c/ Tr.por. uložil obžalovanému G. S. obmedzenie spočívajúce v zákaze návštevy mesta R. X. Y., mimo určených termínov hlavných pojednávaní.

Podľa § 82 ods.1 písm.h/ Tr. por. uložil obžalovanému G. S. zákaz styku s osobou poškodenej H. F., X.. XX.X.XXXX a zákaz úmyselne sa k nej priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Podľa § 82 ods.1 písm.j/ Tr.por. uložil obžalovanému G. S. zákaz kontaktu s osobou poškodenej H. F. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktu prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť okresný prokurátor, ktorú odôvodnil tým, že vzhľadom na osobu obžalovaného G. S. a na závažnosť skutku, ktorý je násilnej povahy voči blízkej osobe, v uvedenom prípade nemožno nahradiť dôvody väzby u obžalovaného písomným sľubom, zárukou dôveryhodnej osoby, ako aj dohľadom probačného a mediačného úradníka, nakoľko tieto inštitúty nahradenia väzby sú nedostatočné, a to aj pri uložení obmedzení, ako boli uložené rozhodnutím okresného súdu.

Ani v tomto štádiu trestného konania nedošlo k rozptýleniu podozrenia zo spáchania skutku obžalovaným G. S., práve naopak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že sa žalovaný skutok stal a má znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/, ods.3 písm.c/ Tr.zák.

Poškodená H. F. na hlavnom pojednávaní v podstate podrobne opísala spolužitie s obžalovaným G. S. v spoločnej domácnosti. Pokiaľ aj došlo k odchýlkam v jej výpovedi, tieto nie sú až v takej miere, aby sa podozrenie zo spáchania žalovaného skutku rozptýlilo, prípadne výrazne oslabilo.

Dôvodná obava z pokračovania v páchaní násilnej trestnej činnosti je zvýraznená predovšetkým tým, že obžalovaný G. S.A. sa mal žalovaného skutku dopustiť v dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával pre rovnaký druh trestnej činnosti spáchaný vo vzťahu k inej blízkej osobe.

Záverom sťažovateľ poukázal na to, že záruka dôveryhodnej osoby, teda rodičov obžalovaného je nedostatočná, a to aj napriek skutočnosti, že obžalovaný by sa mal v prípade prepustenia z väzby na slobodu zdržiavať v dome svojich rodičov v obci H., S. H.. Napriek tomu nie je vylúčený kontakt obžalovaného G. S. s poškodenou H. F., nakoľko nič nebráni tomu, aby obžalovaný aj z obce H., S. H. pricestoval do mesta R. X. Y., a to aj napriek uloženému obmedzeniu spočívajúcemu v zákaze návštevy mesta R. X. Y..

Na podklade sťažnosti okresného prokurátora krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr.por. ako nadriadený orgán pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho na podklade sťažnosti okresného prokurátora aj nadriadený krajský súd zistil, že dôvodná obava z možného pokračovania v páchaní násilnej trestnej činnosti obžalovaným G. S. je zvýraznená práve jeho osobou, ale aj tou skutočnosťou, že priebežne vykonanými výsledkami dokazovania pred súdom nedošlo k tak výraznému oslabeniu dôkaznej situácie, aby bolo možné nahradiť dôvody tzv. preventívnej väzby spôsobom, ako to urobil okresný súd.

Na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania, rovnako ako na to poukazuje v dôvodoch sťažnosti okresný prokurátor, aj nadriadený krajský súd považuje za nutné zdôrazniť, že obžalovaný G. S. žalovaného skutku sa mal dopustiť v dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával pre rovnaký druh trestnej činnosti, ktorý bol spáchaný vo vzťahu k inej blízkej osobe, a to v tej dobe k manželke E. S..

Obžalovaný G. S. po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nadviazal kontakt s poškodenou H. F. a s touto žil v družobnom pomere až do obmedzenia jeho osobnej slobody, t.j. do 4.12.2016. Okrem dôkazov, ktoré už boli na hlavnom pojednávaní vykonané a svedčia v neprospech obžalovaného G. S., považuje nadriadený krajský súd za nutné poukázať aj na žiadosť matky poškodenej H. F., V.E.. C. F. (č.l. 656 - 657), z ktorej je zrejmé, že táto podala žiadosť na príslušnom okresnom súde o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, a to starej matky. Obžalovaný G. S. je pritom dôvodne podozrivý aj z fyzického násillia proti maloletému synovi poškodenej H. F..

K osobe obžalovaného G. S. považuje nadriadený krajský súd zároveň poukázať na závery znaleckého posudku znalkyne H.. Z. Z., znalca z odboru psychológia, klinická psychológia dospelých a klinická psychológia detí (č.l. 436 - 453), z ktorého je zrejmé, že psychologické vyšetrenie obžalovaného G. S.A. sa malo zrealizovať v termínoch 22.3.2017, 30.3.2017 a 17.5.2017 v priestoroch v ÚVV

Košice, pričom obžalovaný G. S. zakaždým odmietol spolupracovať a nebol ochotný ani k nadviazaniu obyčajného úvodného kontaktu, otočil sa vo dverách a odišiel skôr, než znalec stihol čokoľvek povedať. Po preštudovaní trestného spisu, analýzou spontánnych výtvorov a pozorovaním reakcie pri pokusoch o vyšetrenie znalkyňa uviedla, že možno hypoteticky uvažovať o minimálne priemernom intelektu obžalovaného G. S. pri súčasnej kognitívnej impulzivite, teda prchkom vyhodnocovaní situácií, ktoré sa okamžite premieťa do správania a následného vystupňovaného vzdoru - neochota čo len nadviazať normálny dialóg so znalkyňou. Rovnako z podaní obžalovaného G. S. a obsahovo-kvalitatívnej analýzy, je možné tiež hypoteticky uvažovať v najširšom slova zmysle o intrapsychickom konflikte so ženami ako takými, generalizovanie negatívnej skúsenosti na všetky ženy a vytváranie si tzv. predsudkového haló efektu.

Poukazujúc na vyššie citované závery zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie H.. Z. Z. nadriadený krajský súd sa stotožnil s argumentmi okresného prokurátora a napadnuté rozhodnutie okresného súdu o nahradení väzby inštitútmi Trestného poriadku, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, zrušil. Aj podľa názoru nadriadeného krajského súdu nie je možné dôvody väzby u obžalovaného G. S. nahradiť, ako to urobil okresný súd. Nadriadený krajský súd po zrušení napadnutého rozhodnutia obžalovaného G. S. ponechal vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por.

Keďže obžalovaný G. S. žiadal nahradiť väzbu prijatím ním daného písomného sľubu a zároveň prijatím ponúknutej záruky dôveryhodných osôb, t.j. jeho rodičov a dohľadom probačného a mediáčného úradníka, nadriadený krajský súd považuje za nutné zdôrazniť, že ide o inštitúty, na podklade ktorých prichádza do úvahy len možnosť nahradiť väzbu a nie právo na nahradenie väzby, a aj to len za predpokladu, ak osoba obžalovaného a povaha prejednávaného prípadu dávajú dostatočnú záruku, že prepustením obžalovaného na slobodu po prijatí záruk budú pozitívne rozptýlené obavy z možného pokračovania v trestnej činnosti, ako to má na zreteli ustanovenie § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por.

Práve vzhľadom na osobu obžalovaného G. S. a tú skutočnosť, že doposiaľ vykonanými dôkazmi nedošlo k rozptýleniu dôvodnosti podozrenia zo spáchania žalovaného skutku, nadriadený krajský súd vyhovel sťažnosti prokurátora a obžalovaného ponechal vo väzbe z dôvodov § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.